

O věrném družiníkovi Strachotovi a jeho cestě k Víře

Strachota pochází z bojového rodu. Jako mladý se sám chopil zbraně, stanul v čele násilné skupiny, která se bezpochyby vyznačovala všemi pohanskými ctnostmi, a Strachota byl z nich ten nejctnostnější.

Nejvíce vynikal ve dne Odvahou lva, když vědomně pohrdal smrtí, Věrností i Štedrostí, když se jeden bil za druhého.

V noci však po denní odvaze nebylo ani stopy. Jen třesoucí se ruce a pohled šťvané laně co jsem to udělal? Kolik uplakaných očí jsem za sebou zanechal? Mohu snad klidně usnout? Nevraží mi někdo dýku do zad, jako jsem to já učinil jiným?

Kdo jsem já, kde je moje místo pod Sluncem?
A kdo jsou mí bohové a co chtějí, proč mi nedají klidné spaní?
Skutečnost je tak tekutá a neuchopitelná!
Aby zapomenul na utrpení, která způsobil, aby mohl alespoň na chvíli klidně spát, zpíjel se medovinou každý večer do němoty. Kolikrát se i tak v noci budil strachem a křičel ze spaní hrůzou.
A ten podvědomý třas rukou!

Jednoho dne potkal při svém putování potulnou kněžku Církve Dubu a Lípy. Così zadrželo jeho meč i chlípnost. Byl očarován její odvahou, které byla zcela jiná než ta jeho.

Uviděl, že je možné být statečný i bez meče, netrást se strachem a zároveň vyrovnaně očekávat, že budu zavražděn, zrazen, uvržen do otroctví, že se mi může zkrátka stát cokoli.

Zřel, že je možné býti člověkem bez tužby ubližovat, člověkem, v němž byla ostrost strachu ze smrti a tekutosti skutečnosti otupena představou laskavosti Boží a vírou v jeho Plán. Pokoj a vnitřní klid Víry z té kněžky vycházel jako nejsladší a nejpodmanivější vůně. A co mu učarovalo nejvíc, byl její pokojný a střízlivý spánek, i když byla obklopena hrdlořezy a smrt doslova visela na vlásku...

Již je to mnoho zim a jar, co Strachota opustil svůj dřívější způsob života a stal se mnichem u blatnohradské misie. S nesmírnou pokorou na sebe vzal pokání, že spasí nejméně tolik duší, kolik jich zprovodil ze světa. Své práci se věnuje horlivě a ustavičně, stal se z něj laskavý a moudrý muž - mnoho z vás si jej vyvolilo jako svého zpovědníka, Anamcharu.

